

Տ. ՍՈՒՇԵՂ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ԲԱԲԱՅԱՆԻ ՔԱՐՈԶԸ՝ ԽՈՍՎԱԾ Ս. ԳԱՅԱՆԵ ՎԱՆՔՈՒՄ Ս. ՊԱՏԱՐԱԳԻՆ

(3 նոյեմբերի 2019 թ.)

Յանուն Հօր եւ Որդոյ եւ Հոգւոյն Սրբոյ. ամէն:

«Եւ ասէ ցնոսա. Մայր իմ եւ եղբարք իմ սոքա եմ,
որ զբանն Աստուծոյ լսեմ՝ եւ առնեն»
(Ղուկ. Ը. 21):

Սիրելի՛ հավատացյալներ,

Արարիչ Աստված ստեղծեց երկինքն ու երկիրը եւ այն մեր՝ մարդկանց տնօրինությանը հանձնեց: Ամեն ինչ եւ ամեն բան բարի արարեց, մարդուն էլ՝ Իր նմանողությամբ ու պատկերով: Ավանդեց մեզ՝ ունկնդիրներիս, սրբության, կատարելության հրավեր ու պատվիրան, որ միմիայն մեր բարօրության ու փրկության համար էր, որպեսզի կարողանանք հավարտ մեր երկրավոր կյանքի՝ Երկնավոր Հոր զավակները դառնալ՝ ժառանգակից լինելու հավիտենական արքայությանը եւ միանալու դրախտաբնակ սրբերի մեծ ընտանիքին:

Բավ է միայն «զբանն Աստուծոյ» լսել ու կատարել եւ կլինենք Քրիստոսին մայր, եղբայրներ ու քույրեր (Ղուկ. Ը. 21):

Այս կիրակին, որ ութերորդն է Խաչվերացից հետո, սուրբգրային ընթերցվածների միջոցով կրկին մեզ բացահայտում է Աստծու առատապարգեւ սերը մարդ արարածի հանդեպ: Մեկ անգամ եւս ուսուցանվում է, որ այդ սիրո արտահայտությունը, ողորմությունը եւ բոլոր շնորհների բաշխումը կատարվում են Հիսուս Քրիստոսի միջոցով:

Պողոս առաքյալը, եփեսացիներին ուղղված խոսքով, համայն աշխարհին բացահայտում է, որ Աստված մեզ բոլոր հոգեւոր օրհնություններով լցրեց՝ շնորհելով երկնավոր հաղորդություն Հիսուսի հետ: Աշխարհի սկզբից ընտրեց մեզ՝ Քրիստոսի միջոցով, որ Աստծու առաջ լինենք

սուրբ եւ անարատ: Նախասահմանեց մեզ որդեգրության Հիսուս Քրիստոսի միջոցով՝ հասնելու Նրան՝ ըստ Իր կամքի (հմմտ Եփես. Ա. 14-16):

Մեր հայազն պատմությունն էլ վկայությունն է, որ Աստված ընտրեց մեր ազգին, առատորեն շնորհներ տվեց, որ լինենք սուրբ եւ անարատ: Աստված Իր սիրով մեզ ընդունեց Իր որդեգրությանը: Մենք էլ, դարերի մեր հավատարմությամբ, Նրա հանդեպ հավատքը դարձրինք մաշկի գույն, լսեցինք եւ կյանքի կոչեցինք յուրաքանչյուր խոսք, ապրեցինք եւ հավատարիմ մնացինք բոլոր պատվիրաններին: Մեզ ոչինչ չշեղեց Աստծուց ուղենշված մեր ճանապարհից, եւ մեզ չպիտի սասանեն մեր հայրերի ուղղափառ հավատքից ո՛չ հուր, ո՛չ սուր եւ ո՛չ էլ որեւէ արհավիրք:

Եւ հավատում ենք, որ Արածանիի մկրտության եւ դրոշմի սրբազան խորհուրդներով հայերս արժանացանք Աստծու բոլոր շնորհներին, որն աստվածային պարգեւն է, տրված մեզ՝ իմացական արարածներիս, մեր հավիտենական փրկության համար: Իսկ փրկությունը Քրիստոսով է, Կյանքը Քրիստոս է, որ մարմին առավ մեզանից յուրաքանչյուրի փրկության համար: Ամենքս շնորհ ստացանք Տիրոջից, շնորհ սերմանվեց մեր հոգիների մեջ, եւ աստվածապարգեւ կյանքի ընթացքում մեզնից է կախված՝ կշորանա՞ արդյոք, թե՞ կպտղաբերի՝ մեկին երեսուն կամ ավելին:

Փառք եւ գոհություն Աստծուն, որ առաքելահաստատ մեր Ս. Եկեղեցին, հաստատումից ի վեր, հավատավոր հայ ժողովրդի կողքին է եղել հոգեփրկչական իր առաքելությամբ: Կերտել է փառահեղ պատմություն, ստեղծել է աստվածախոս մշակույթ, կրթել է հայրենասեր սերունդ եւ աշխարհին ներկայացրել քրիստոնյա հային: Խրատել, հորդորել եւ ուսուցանել է Ավետարանի ճշմարտությունները, որպես հոգատար մայր՝ խնամել եւ ոչինչ չի խնայել իր զավակի փրկության համար, հոգեւոր արժեքներով է սնել եւ պատրաստել անգամ «իմացեալ մահուան»՝ վասն հայրենյաց եւ վասն հավատո: Այդպես ապրելով գիտենք, որ հզոր եւ հարատեւ հայրենիքի հիմքը ամուր եւ աստվածահաստատ ընտանիքն է, որ ավանդական արժեքների վրա խարսխված ամեն մեկ օր կյանքի է կոչում Քրիստոսից լսված Աստծու խոսքը, եւ կատարելով՝ իր ընտանիքի յուրաքանչյուր անդամին դարձնում Քրիստոսի մեծ ընտանիքի անդամ:

Շատ բան չէ, որ Աստված պահանջում է մեզանից, այլ միայն «զբանն Աստուծոյ» լսել եւ կատարել:

Այսօր էլ շարունակվում է Եկեղեցու ազգապահպան եւ հայրենակերտ առաքելությունը. երկու տասնամյակ է, ինչ կրկին բարգավաճում եւ առաջընթաց են ապրում Հայոց Եկեղեցու հոգեւոր-կրթական հաստատությունները, գործողների կողքին կառուցվում են նորերը, եւ նոր աստիճանի է բարձրանում հոգեւոր եւ հայեցի կրթության մակարդակը նորաստեղծ Հառիճի «Թրբանճյան» ընծայարանում, «Էօռնեկյան» հանրակրթական դպրոցում եւ «Թուֆայան», «Բեդեւյան», «Գուլամբեյան» հայորդյաց տներում: Հայ ուսումնասիրողը հայոց ոսկեդենիկ դպրության էջերը լրացնելու համար քայլերն ուղղում է նորաբաց «Գարեգին Առաջին» կրթական կենտրոն ու «Վաչե եւ Թամար Մանուկյաններ» մատենադարան: Հսկայածավալ ընկերային ծրագրերից օգտվում են բարեգործական ճաշարաններում սնվող հարյուրավոր հայորդիները, հայրենիք ժամանած ներգաղթյալները, սեփական տունն ունենալու բերկրանքն ապրող ընտանիքը, կրկին քայլելու երազն ունեցող զինվորը: Ընտանեկան հարկի տաքուկ ջերմությունն ու հոգատարությունն են զգում «Նազաշյան» եւ «Քյուրքչյան» կենտրոններում հասակ առնող երեխաները: Հոգեւոր, մշակութային, ազգային իրենց գիտելիքներն են հարստացնում դպրոցներում հայ մանուկները՝ արժանի սերունդը դառնալով իրենց նախնիների: «Ռուբեն Սեւակ», «Խրիմյան» եւ ի նորո վերականգնյալ Վեհարանի թանգարաններում հայ ստեղծագործ հանճարի արարումին է ծանոթանում Մայր Աթոռի յուրաքանչյուր այցելու: Հավատավոր հայորդիներն իրենց գոհաբանական աղոթքն են բարձրացնում առ Աստված աշխարհասփյուռ երեքհարյուր եւ ավելի աղոթատներում: Հոգեւոր մխիթարանքից անմասն չեն նաեւ անազատության մեջ մտքի, հոգու եւ մարմնի ազատություն փնտրող ապաշխարության ճանապարհը բռնած անհատները: Վերջին տարիներն առանձնացան Հայոց Եկեղեցու կառավարման ոլորտի մէջ արձանագրված հաջողություններով: Թեմական ու ծխական նոր կառույցներն ավելի ջերմեռանդ լծվեցին աշխարհասփյուռ հայության հոգեփրկչական առաքելությանը: Քույր եկեղեցիների փոխադարձ այցելությունները եւ միասնական աղոթքները ավելի խաղաղ են դարձնում աշխարհը: Հի-րավի անկարող ենք այս մի քանի ընթացքում ըստ արժանվույն ներկայացնել շուրջ երկու տասնամյակների ընթացքում մեր Մայր Եկեղեցու եւ հայ կյանքում արձանագրված բոլոր հաջողություններն ու ձեռքբերումները:

Սիրելիներ, վիճակի, պաշտոնի, կարգի շնորհը Աստված պարգևում է անձին, որպեսզի նրա արարքները լինեն ուղիղ, իսկ սրբարար շնորհը նրան ներկայանում է կյանքի ընթացքին՝ ուղղությամբ ընթանալու ճանապարհի վրա: Այդ շնորհներով առաքինացած իմաստուն եւ սուրբ հայրեր ու հայրապետներ եղել են քաջ հովիվները մեր Եկեղեցու՝ պատրաստ իրենց անձը դնելու վասն յուրաքանչյուր հավատավոր հայորդու:

Սրբազան հիմնադիրներից՝ Ս. Թադեոս եւ Ս. Բարդուղիմեոս առաքյալներից եւ երկրորդ լուսավորիչ Ս. Գրիգորից սկսյալ՝ Մայր Աթոռը նույնացած է իր գահակալների հետ: Ամենայն Հայոց կաթողիկոսները կերտել են տվյալ ժամանակի եկեղեցական դարաշրջանը՝ իրենց յուրահատուկ վաստակով եւ գործունեությամբ: Տարբեր չէ պարագան նաեւ մեր օրերում: Երբ արդեն երկու տասնամյակ՝ Աստծուց մեզ հովվելու է կոչված ազգընտիր Հայրապետը Հայոց, հանձին Գարեգին Երկրորդ Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսի, որը գահակալության այս 20 բեղուն տարիներին մշտապես հավատարիմ մնաց իր ուխտին եւ իր տեսիլքին, որի բարեբեր արդյունքները տեսնում ենք այսօր:

Ներկա ժամանակներում եկեղեցական կյանքը ձեւավորվում, ուղղություն եւ առաջնորդություն է ստանում Ն. Ս. Օ. Տ. Տ. Գարեգին Երկրորդ Սրբազնագույն Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսի հովվապետության ներքո, եւ մենք այսօր տոնում ենք մեր սիրելի Հայրապետի գահակալության 20-երորդ տարեդարձը եւ ուղղում ենք մեր սրտագին աղոթքներն առ Աստված՝ Հայրապետական մաղթանքով:

Վեհափառ Տեր, փառք ենք տալիս Աստծուն, որ Դուք, ընտրյալ հաջորդը Լուսավորչի, արժանավոր շարունակողը եղաք երջանկահիշատակ մեր հայրապետների առաքելության. անցած 20 տարվա ընթացքում մենք տեսնում ենք, թե ինչպես Ձեր իմաստությամբ, տեսլականով ու անձանձրույթ աշխատանքով իրականանում են այն բոլոր սքանչելի ծրագրերը, որոնց շնորհիվ քրիստոնեացած հայ ոգին ավելի է տոգորվում հայոց ինքնությամբ եւ պահպանվում հայ ժողովրդի կյանքում:

Սիրելի՛ հավատացյալներ, այսօրվա սուրբ եւ անմահ Պատարագի մասնակցությամբ յուրաքանչյուրս առիթ ունենք մեր գոհունակությունը հայտնելու Տիրոջը, որ հնարավորություն ընձեռեց հայ ժողովրդի հոգեւոր եւ մշակութային ժառանգության հավերժական ակունք էջմիածնի սուրբ հովանու ներքո հավաքված աղոթելու Ն. Ս. Օ. Տ. Տ. Գարեգին Բ. Ամենայն Հայոց Հայրապետի գահակալության 20-րդ տարեդարձի

առիթով: Թույլ տվեք ձեր եւ Մայր Աթոռի միաբանության անունից շնորհավորելու նրան եւ շնորհակալություն հայտնելու Վեհափառ Հայրապետին՝ անցնած 20 տարվա ընթացքում արձանագրված բազում իրադրությունների համար, որոնց շնորհիվ Հայաստանյայց Առաքելական Ս. Եկեղեցին առավել զորացած շարունակում է իր առաքելությունը ի Հայաստան եւ ի սփյուռս աշխարհի:

Վեհափառ Տեր, բոլորս աղոթում ենք, որ Տերը Ձեզ ամուր եւ զորավոր պահի, Ձեր այդ հարատեւությունը մշտապես մնա, այդ ոգով շարունակեք առաջնորդել Հայաստանյայց Առաքելական Ս. Եկեղեցին, քարոզեք «զբանն Աստուծոյ», իսկ մենք էլ խոստանում ենք լսել եւ կատարել՝ որպես քրիստոնյա հայ ընտանիքի անդամներ:

Թող Աստված օրհնի ամենքիս այժմ եւ միշտ եւ հավիտյանս հավիտենից. ամեն:

